

Försörjningshinder bland vuxna biståndsmottagare med långvariga biståndsbehov

Målsättningen inom ekonomiskt bistånd är att ge personer med försörjningsproblem stöd och insatser för att öka möjligheterna till självförsörjning. Nästan alla med försörjningsproblem saknar arbete, men ibland kan det finnas andra faktorer som bidrar till försörjningsproblemen som man behöver komma tillrätta med utöver att söka arbete.

Här görs en fördjupad beskrivning av försörjningshinder bland vuxna långvariga respektive mycket långvariga biståndsmottagare 2017-2021. Skillnaderna mellan och inom olika försörjningshinder, såväl som mellan kvinnor och män och inrikes respektive utrikes födda, visar sammantaget på olika förutsättningar och utmaningar för att uppnå självförsörjning.

Många vuxna biståndsmottagare har långvariga behov av ekonomiskt bistånd

Av omkring 221 600 vuxna biståndsmottagare var omkring 204 500 vuxna sökande eller medsökande av ekonomiskt bistånd under 2021¹. Av dessa var drygt 93 900 långvariga mottagare av ekonomiskt bistånd, det vill säga att de haft ekonomiskt bistånd i minst tio månader under ett år². Antalet mycket långvariga biståndsmottagare, det vill säga personer som har haft ekonomiskt bistånd i minst 27 månader under en period av tre år³ uppgick till drygt 53 400 personer.

Andelen vuxna långvariga respektive mycket långvariga mottagare har ökat de senaste åren och bland de vuxna som var sökande eller medsökande av ekonomiskt bistånd under 2021 var 46 procent långvariga biståndsmottagare, och 26 procent mycket långvariga biståndsmottagare.

Långvarigt biståndsmottagande är problematiskt, både ur individens och ur samhällets synvinkel, eftersom risken för utanförskap kan öka samtidigt som möjlighet till förankring på exempelvis arbets- och bostadsmarknaden kan minska [1]. Att belysa långvarigt biståndsmottagande och arbeta för att minska långvariga behov av ekonomiskt bistånd är således en angelägen fråga.

Anledningen till att en enskild behöver ekonomiskt bistånd anges som försörjningshinder, det vill säga anledningen till att den enskilde är förhindrad att försörja sig själv och sin familj. Försörjningshindret är även en utgångspunkt för valet av insats i förändringsarbetet mot att bli självförsörjande [2].

¹ Sökande och eventuell medsökande är de vuxna som uppbär försörjningsansvar för hushållet.

² Med långvarig mottagare av ekonomiskt bistånd avses en person som ingått i ett eller flera biståndshushåll i minst tio månader under ett kalenderår. Om en biståndsmottagare förekommer i flera olika hushåll under året räknas den sammanlagda tiden i de olika hushållen. Månaderna behöver inte vara sammanhängande.

³ Med mycket långvarig mottagare av ekonomiskt bistånd avses en person som haft bistånd i minst 27 månader under en period av tre år med uppehåll högst två månader i rad. Personen måste ha befunnit sig i ett hushåll med bistånd under oktober-december det sista året.

Flera faktorer kan påverka personens förmåga och möjligheter att uppnå egen försörjning. Faktorerna kan vara både strukturella och individuella. Bland de strukturella faktorerna finns till exempel tillgången på arbete och utbildning, allt högre kompetenskrav och diskriminering på arbetsmarknaden. Bland de individuella faktorerna finns till exempel nivån på utbildning och arbetslivserfarenhet, hälsa och familjesituation. Faktorerna kan påverka och förstärka varandra [3].

Om statistiken

Statistiken i faktabladet är hämtad från Socialstyrelsens register över ekonomiskt bistånd. Uppgifter i registret kan uppdateras i efterhand och olika avgränsningar av biståndsmottagare förekommer i olika statistikuttag. Det kan sammantaget medföra att vissa skillnader i antal eller andel förekommer mellan olika publikationer. I figurerna har procent genomgående avrundats till heltal, det medför att summeringar inte alltid uppgår till 100.

Med *vuxna biståndsmottagare* avses i detta faktablad vuxna som är 18 år eller äldre och som är *sökande* eller *medsökande* av ekonomiskt bistånd. Endast biståndsmottagare med fullständiga personnummer inkluderas. Det kan medföra att antal personer är lägre jämfört med tabeller eller figurer i andra publikationer där samtliga vuxna biståndsmottagare redovisas.

För dig som vill läsa mer om vuxna med långvariga biståndsbehov, gå till [Utvecklingen av vuxna biståndsmottagare med långvariga biståndsbehov](#)
För dig som vill jämföra resultat med andra kommuner som har liknande förutsättningar, gå till [Öppna jämförelser av Ekonomiskt bistånd](#)

Arbetslöshet är det vanligaste hindret för självförsörjning bland biståndsmottagare

Det finns många orsaker till att kvinnor och män inte kan försörja sig och sin familj men försörjningshindren kan grovt delas in i tre större grupperingar: arbetslöshet, sociala skäl samt sjukdom och ohälsa.

Av dessa tre grupperingar är arbetslöshet⁴ vanligast och de senaste åren har drygt hälften av de vuxna biståndsmottagarna haft arbetslöshet som sitt vanligast förekommande försörjningshinder. Den näst vanligaste grupperingen är sociala skäl, vilket innebär att personen av olika anledningar inte omedelbart står till arbetsmarknadens förfogande⁵. Den tredje vanligaste hindergrupperingen är sjukdom och ohälsa, exempelvis om personen är sjukskriven med läkarintyg eller har

⁴ Arbetslösa samt arbetslösa med etableringsersättning.

⁵ Försörjningshinder av sociala skäl innebär att en person för närvarande inte omedelbart står till arbetsmarknadens förfogande på grund av att socialtjänsten bedömer att personen har nedsatt arbetsförmåga eller att dennes arbetsförmåga inte är klarlagd. Det kan röra sig om behov av ytterligare utredning av arbetsförmåga, arbetsträning och social eller medicinsk rehabilitering innan ett arbete kan bli aktuellt. Det kan också avse en person som för närvarande är förhindrad att arbeta på grund av familjeskäl eller en ungdom 18–20 år där socialtjänsten övertagit föräldrarnas försörjningsansvar för att denne ska få möjlighet att avsluta sina gymnasiestudier. Här inkluderas även de som har försörjningshindret ensamkommande ungdom, 18–20 år gymnasiestudierande, i grupperingen sociala skäl.

varaktigt nedsatt arbetsförmåga på grund av sjukdom. Därutöver finns ett antal övriga hinder för självförsörjning, till exempel otillräcklig föräldrapenning eller otillräcklig inkomst från arbete⁶.

Skillnader i försörjningshinder mellan landets kommuner

I enskilda kommuner kan fördelningen mellan biståndsmottagarnas vanligast förekommande försörjningshinder se annorlunda ut än på riksnivå, men även i majoriteten av kommunerna är arbetslöshet det vanligaste försörjningshindret.

Andelen vuxna biståndsmottagare med arbetslöshet som försörjningshinder varierar dock, från kommuner där andelen biståndsmottagare med arbetslöshet som försörjningshinder uppgår till omkring en fjärdedel av biståndsmottagarna, till kommuner där runt tre fjärdedelar av biståndsmottagarna har arbetslöshet som försörjningshinder. Även sett till försörjningshindringsgrupperingarna sjukdom och ohälsa samt sociala skäl finns stora skillnader mellan kommuner.

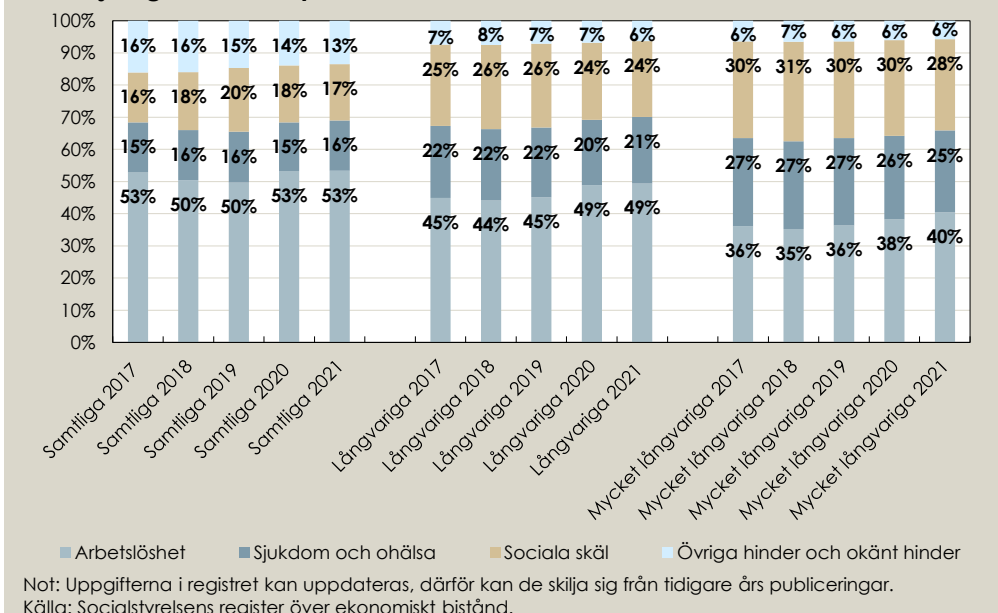
Att undersöka hur utvecklingen ser ut i den egna kommunen, liksom vilka lokala utmaningar och behov som finns, är en viktig del i socialtjänstens arbete för att på bästa sätt kunna ge personer med försörjningsproblem stöd och insatser i syfte att öka möjligheterna till självförsörjning.

Förändringar i biståndsmottagares försörjningshinder vid längre biståndstid

Även bland långvariga respektive mycket långvariga vuxna biståndsmottagare är arbetslöshet det vanligaste försörjningshindret, följt av sociala skäl och sjukdom och ohälsa. Men som framgår av figur 1 minskar andelen vuxna biståndsmottagare med arbetslöshet som försörjningshinder vid längre biståndstider, och andelen biståndsmottagare med sociala skäl eller sjukdom och ohälsa som hinder för självförsörjning ökar. Under 2021 hade till exempel 53 procent av alla vuxna biståndsmottagare arbetslöshet som försörjningshinder, bland långvariga biståndsmottagare var motsvarande andel 49 procent, och bland mycket långvariga biståndsmottagare hade omkring 40 procent arbetslöshet som försörjningshinder.

⁶ Några exempel på övriga hinder är otillräcklig pension/väntar på pension; otillräcklig föräldrapenning/väntar på föräldrapenning och arbetar heltid eller deltid med otillräcklig inkomst/väntar på inkomst. För en fullständig beskrivning av försörjningshinder se Socialstyrelsen: Instruktion för registrering av ekonomiskt bistånd: För handläggare av och ansvariga för ekonomiskt bistånd. Socialstyrelsen; 2017.

Figur 1. Andel vuxna biståndsmottagare utifrån vanligaste försörjningshinder respektive år, 2017-2021

Att andelen biståndsmottagare med arbetslöshet som försörjningshinder minskar vid längre biståndstider kan bero på att personer byter försörjningshinder över tid, till exempel att en person som inledningsvis har arbetslöshet som försörjningshinder efter en tid byter försörjningshinder till sjukdom och ohälsa eller sociala skäl. Det kan också bero på att biståndsmottagare som har arbetslöshet som försörjningshinder i högre utsträckning lämnar ekonomiskt bistånd för arbete, och att de som har sjukdom och ohälsa eller sociala skäl som hinder för självförsörjning i högre utsträckning blir kvar inom ekonomiskt bistånd.

Av de vuxna biståndsmottagarna som var mycket långvariga biståndsmottagare under 2021 hade omkring två tredjedelar av biståndsmottagarna samma vanligaste försörjningshinder, till exempel arbetslöshet, under hela biståndsperioden 2019–2021. Men ungefär en tredjedel av de mycket långvariga biståndsmottagarna bytte från en gruppering av försörjningshinder till en annan gruppering, exempelvis från arbetslöshet till sociala skäl, under biståndsperioden och de hade således ett annat försörjningshinder som sitt vanligaste minst ett av åren.

Allt fler långvariga biståndsmottagare med arbetslöshet som försörjningshinder

Som framgår av figur 1 varierar andelen biståndsmottagare med respektive försörjningshinder något mellan år. Men även om andelen biståndsmottagare med arbetslöshet minskar vid längre biståndstider, noteras att andelen biståndsmottagare med arbetslöshet som försörjningshinder totalt sett har ökat svagt de senaste åren. Ökningen ses oavsett biståndstid, men är tydligare vid längre biståndstider. Även till antal är det idag fler biståndsmottagare med långvariga biståndsbehov som har arbetslöshet som försörjningshinder jämfört med för några år sedan.

Under 2017 hade exempelvis omkring 39 300 personer med långvarigt ekonomiskt bistånd arbetslöshet som försörjningshinder, att jämföra med 46 400 personer under 2021, en ökning med omkring 7 100 personer. Även antalet mycket långvariga biståndsmottagare med arbetslöshet som försörjningshinder har ökat, från omkring 17 600 under 2017 till 21 600 under 2021. Samtidigt har antalet biståndsmottagare med sociala skäl eller sjukdom och ohälsa som hinder för självförsörjning varit relativt stabilt bland såväl långvariga som bland mycket långvariga biståndsmottagare under samma period.

Arbetsförmedlingen har tidigare konstaterat att kunskapsläget är begränsat avseende arbetssökande med ekonomiskt bistånd, men att det på kommunnivå tycks finnas en samvariation mellan förekomsten av biståndsmottagare med arbetslöshet som försörjningshinder och arbetssökande som Arbetsförmedlingen bedömer har en svag konkurrensförmåga på arbetsmarknaden⁷. Eftersom försörjningen vid arbetslöshet i stor utsträckning är kopplad till tidigare grad av förankring på arbetsmarknaden är det också rimligt att anta att arbetssökande vars försörjningskälla utgörs av ekonomiskt bistånd generellt sett står längre ifrån arbetsmarknaden än arbetssökande med a-kassa [4].

Det är också möjligt att utvecklingen på arbetsmarknaden de senaste åren har påverkat. Under slutet av 2019 började aktiviteten i svensk ekonomi bromsa in. I samband med restriktionerna med anledning av Covid-19 under 2020 ökade både arbetslösheten och långtidsarbetslösheten. Under 2021 började arbetsmarknaden återhämta sig och arbetslösheten minskade igen, framförallt bland ungdomar, inrikes födda och personer med minst gymnasieutbildning. Men antalet personer som hade varit utan arbete i två år eller mer fortsatte att öka och i juli 2021 utgjorde de över hälften av alla långtidsarbetslösa. Personer med kort utbildning och flyktinginvandrare är överrepresenterade bland långtidsarbetslösa.

Utsikten att lämna arbetslöshet för arbete minskar även med tiden i arbetslöshet, exempelvis är andelen som går till arbete bland de mer nyblivna arbetslösa⁸ mer än två gånger högre än bland dem som varit arbetslösa i två år eller mer. Ju längre tid som arbetslös, desto mer okänslig blir personen också för svängningar i konjunkturen och behovet av stöd för att hitta arbete ökar med tiden [5, 6].

Skillnad i försörjningshinder mellan inrikes och utrikes födda kvinnor och män

Frågor om ekonomiska problem är komplexa och kan inte ses isolerat från människors livssituation i övrigt. Nästan alla med försörjningsproblem saknar arbete, men ibland kan det finnas andra faktorer som bidrar till försörjningsproblemen som man behöver komma tillrätta med utöver att söka arbete [3]. Bland biståndsmottagare framträder skillnader i försörjningshinder såväl mellan kvinnor och män som utifrån huruvida personen är inrikes eller utrikes född. Skillnaderna är

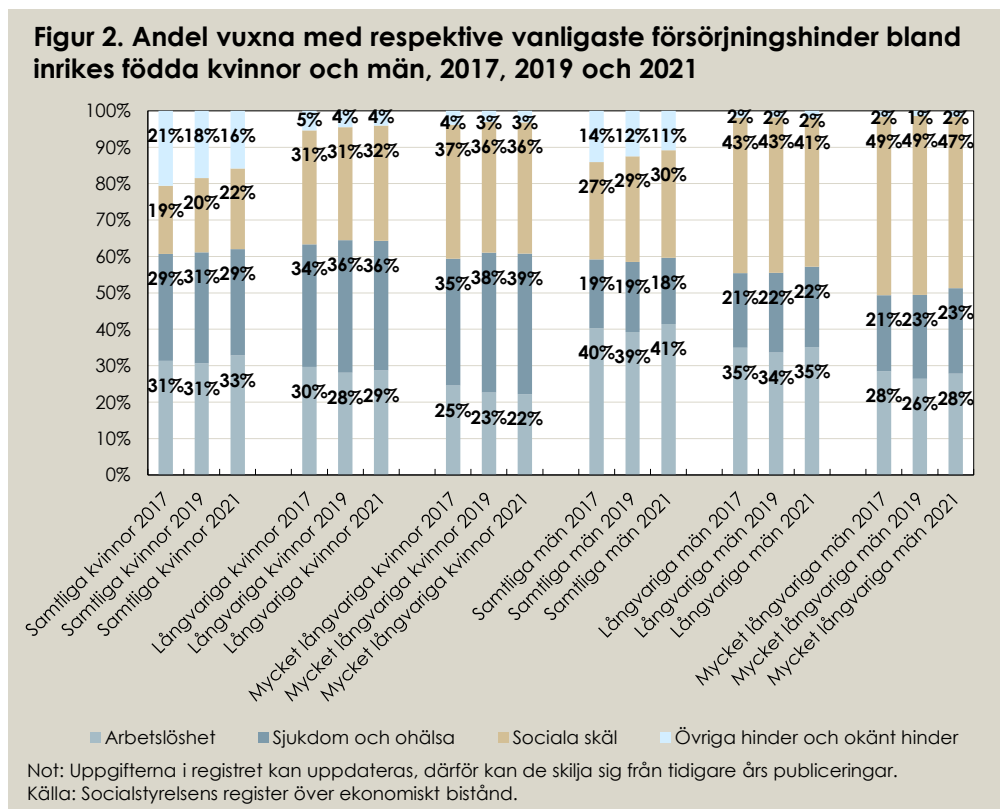
⁷ Med svag konkurrensförmåga på arbetsmarknaden avses grupper som i genomsnitt har större svårigheter att snabbt finna ett arbete, exempelvis personer som saknar gymnasieutbildning, har nedsatt arbetsförmåga, är över 55 år eller är födda utanför Europa. För mer information se: *Långtidsarbetslöshetens utveckling i spåren av pandemin*. Arbetsförmedlingen analys 2021:6. Arbetsförmedlingen, 2021.

⁸ I detta fall 0–6 månader utan arbete.

större mellan inrikes och utrikes födda, men även mellan kvinnor och män finns vissa skillnader.

Det är till exempel en högre andel kvinnor än män som har sjukdom och ohälsa som hinder för självförsörjning. Statistik från Försäkringskassan visar också att det är vanligare att kvinnor är sjukskrivna, och av de som hade sjukpenning under 2021 var omkring 65 procent kvinnor [7]. En högre andel män än kvinnor har i sin tur sociala skäl som hinder för självförsörjning.

Som tidigare beskrivits är det vanligaste försörjningshindret bland biståndsmottagare arbetslöshet, det gäller oavsett kön och inrikes eller utrikes född. Bland inrikes födda biståndsmottagare med långvarigt eller mycket långvarigt ekonomiskt bistånd är dock andelen biståndsmottagare med arbetslöshet som försörjningshinder lägre och det är vanligare att inrikes födda har sociala skäl eller sjukdom och ohälsa som försörjningshinder vid längre biståndstid, se figur 2.

Bland inrikes födda kvinnor är såväl sjukdom och ohälsa som sociala skäl vanligare än arbetslöshet som hinder för självförsörjning vid långvarigt eller mycket långvarigt ekonomiskt bistånd.

Bland inrikes födda män är sociala skäl det vanligaste försörjningshindret vid längre biståndstider, och nästan hälften av de inrikes födda männen med mycket långvarigt ekonomiskt bistånd har sociala skäl som hinder för självförsörjning.

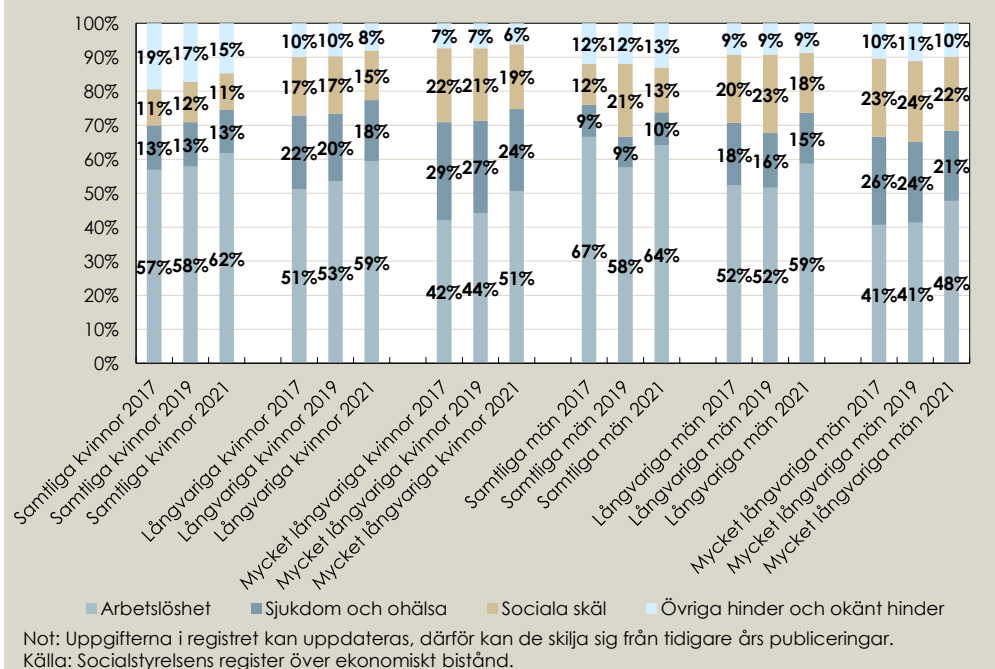
Försörjningshinder av sociala skäl innebär som tidigare beskrivits att en person för närvarande inte omedelbart står till arbetsmarknadens förfogande då socialtjänsten bedömer att personen har nedsatt arbetsförmåga eller att arbetsförmåga inte är klarlagd. Det kan till exempel röra sig om behov av ytterligare

utredning av arbetsförmåga, arbetsträning och social eller medicinsk rehabilitering innan ett arbete kan bli aktuellt. Handläggare inom ekonomiskt bistånd har en viktig roll att uppmärksamma eventuell bakomliggande problematik för att kunna erbjuda biståndsmottagaren rätt stöd. Individuella faktorer som kan försvåra möjligheten till egen försörjning och där personen kan behöva få stöd av socialtjänsten kan till exempel vara missbruk, sjukdom och ohälsa, våld i nära relationer, kognitiva svårigheter, funktionsnedsättning eller familjesituation [3].

Bland utrikes födda kvinnor och män är arbetslöshet det vanligaste försörjningshindret oavsett biståndstid. Liksom bland inrikes födda är det vanligaste försörjningshindret sjukdom och ohälsa bland kvinnor, och sociala skäl bland män. Men skillnaden mellan kvinnor och män för dessa två försörjningshinder är inte lika stor bland utrikes födda som bland inrikes födda.

Andelen utrikes födda biståndsmottagare med övriga eller okänt hinder vid längre biståndstider är också högre jämfört med bland inrikes födda, se figur 3.

Figur 3. Andel vuxna med respektive vanligaste försörjningshinder bland utrikes födda kvinnor och män, 2017, 2019 och 2021

En möjlig förklaring till skillnaderna mellan inrikes respektive utrikes födda biståndsmottagare när det gäller det vanligaste försörjningshindret är att utrikes födda i mindre utsträckning än inrikes födda har kvalificerat sig för ersättning från andra trygghetssystem som till exempel a-kassa eller sjukförsäkring [8].

Arbetslösheten är också högre bland utrikes födda än bland inrikes födda. Sett till andelen arbetslösa av arbetskraften, även kallat arbetslöshetstalet, var andelen arbetslösa utrikes födda i genomsnitt 19,5 procent år 2021, jämfört med 5,4 procent bland de inrikes födda [9]. Samtidigt är utrikes födda en heterogen grupp med olika förutsättningar, möjligheter och svårigheter kring etablering på arbetsmarknaden. Strukturella orsaker som kan försvåra arbetsmarknads-etablering för

utrikes födda är till exempel krav på formell utbildning eller tidigare arbetslivserfarenhet. Även diskriminering på arbetsmarknaden kan försvåra arbetsmarknadsetablering. Det kan också handla om individuella faktorer så som utbildningsbakgrund, språkkunskaper och hälsa [10].

Vid en uppdelning av biståndsmottagarna utifrån kön och inrikes respektive utrikes född är utrikes födda kvinnor den till antalet största gruppen biståndsmottagare, och mer än hälften av de utrikes födda kvinnliga biståndsmottagarna har under 2021 arbetslöshet som det vanligaste försörjningshindret oavsett biståndstid. Andelen utrikes födda kvinnliga biståndsmottagare med arbetslöshet som försörjningshinder har också ökat de senaste åren, vilket är en möjlig förklaring till varför andelen biståndsmottagare med arbetslöshet som försörjningshinder totalt sett har ökat.

Skillnaderna mellan och inom olika försörjningshinder visar sammantaget på olika förutsättningar och utmaningar för att uppnå självförsörjning, såväl mellan inrikes och utrikes födda som mellan kvinnor och män.

Försörjningshinder registreras per månad

Som tidigare beskrivits anger försörjningshinder den direkta orsaken till att en person eller de vuxna i ett hushåll är förhindrade att försörja sig och sin familj. Försörjningshindret är också en utgångspunkt för valet av insats. Varje registrering bygger på handläggarens bedömning av omständigheterna i det enskilda fallet vid varje ansökningstillfälle [2]. Det finns många olika försörjningshinder och försörjningshinder registreras varje månad i samband med biståndsansökan. I statistiken redovisas dock oftast försörjningshindren grupperade och utifrån det försörjningshindret som är *vanligast förekommande hos en biståndsmottagare ett aktuellt år*, så som också har gjorts i övriga avsnitt i detta faktablad.

Men bilden kan vara mer komplicerad, och även om många biståndsmottagare har ett försörjningshinder som tillhör samma grupp av försörjningshinder under ett år, kan det finnas variationer mellan försörjningshinder. Detta illustreras i figur 4, som visar registrerat försörjningshinder *per månad* för ett slumpmässigt urval av 20 personer som var mycket långvariga biståndsmottagare under 2021.

Här finns exempel på biståndsmottagare som haft samma försörjningshinder under samtliga månader som de har haft ekonomiskt bistånd under perioden 2019–2021, till exempel person tre som har haft *sjukskriven med läkarintyg, ingen sjukpenning* som hinder för självförsörjning under hela perioden.

Det finns också exempel på personer som har tillhört samma försörjningshindersgruppering, exempelvis arbetslöshet, under hela perioden men som har växlat mellan olika försörjningshinder i den grupperingen. Så som person nio som har haft *arbetslös med otillräcklig ersättning, arbetslös väntar på ersättning*, och *arbetslös ingen ersättning* som hinder för självförsörjning.

Därtill finns exempel på biståndsmottagare vars försörjningshinder skiftat både inom en försörjningshindersgruppering och mellan olika försörjningshindersgrupperingar. Ett sådant exempel är person 20 som har haft *arbetslös ingen ersättning, sociala skäl, väntar på sjuk- eller aktivitetsersättning* och *sjukskriven med läkarintyg ingen sjukpenning* som hinder för självförsörjning under perioden 2019–2021.

syfte att öka möjligheterna till självförsörjning. Att socialtjänsten tidigt identifierar problematiska livssituationer eller levnadsvanor som påverkar möjligheten till självförsörjning och aktivt agerar och erbjuder lämpligt stöd kan förebygga en försämrad livssituation både för vuxna och för barn [1, 11].

Ekonomiskt bistånd

Ekonomiskt bistånd består av två delar; försörjningsstöd och stöd till livsföringen i övrigt. Försörjningsstöd ska täcka den löpande försörjningen och avser skäligena kostnader för livsmedel, kläder och skor, lek och fritid, förbrukningsvaror, hälsa och hygien samt dagstidning och telefon (riksnorm 2022), samt boende, hushållsel, arbetsresor, hemförsäkring samt medlemskap i fackförening och a-kassa. I livsföringen i övrigt ingår andra nödvändiga utgifter vid sidan av försörjningen, exempelvis kostnader för barnomsorg, läkarvård, medicin och tandvård.

Referenser

1. Ekonomiskt bistånd-Handbok för socialtjänsten. Socialstyrelsen; 2021.
2. Instruktion för registrering av ekonomiskt bistånd – För handläggare av och ansvariga för ekonomiskt bistånd. Socialstyrelsen; 2017.
3. Utredda stöd till självförsörjning – förändringsarbete. Kunskapsguiden. Socialstyrelsen. Hämtad 2022-10-05 från: <https://kunskapsguiden.se/omraden-och-teman/ekonomiskt-bistand/yrkesintroduktion-for-socialsekreterare-inom-ekonomiskt-bistand/utreda-stod-till-sjalfvorsorjning-forandringarbete/>
4. Arbetssökande med ekonomiskt bistånd. Arbetsförmedlingen; 2021.
5. Stark återhämtning under 2021 men fortsatt hög långtidsarbetslöshet. Arbetsförmedlingen; 2022. Hämtad 2022-10-05 från <https://arbetsfor-medlingen.se/om-oss/press/pressmeddelanden?id=542CB95854E2B522>
6. Perspektiv på långtidsarbetslösheten 2022 – En deskriptiv analys. Arbetsförmedlingen; 2022.
7. Hur många är sjukskrivna? Försäkringskassan. Hämtad 2022-10-05 från: <https://www.forsakringskassan.se/statistik/sjuk/sjukpenning-rehabiliteringspenning/hur-manga-ar-sjukskrivna>
8. Försörjningshinder och ändamål med ekonomiskt bistånd 2020. Socialstyrelsen 2021.
9. Arbetsmarknadssituationen för befolkningen 15-74 år – AKU 2021. Statistiska centralbyrån; 2021.
10. Särskilt utsatta grupper. Kunskapsguiden. Socialstyrelsen. Hämtad 2022-10-05 från: <https://kunskapsguiden.se/omraden-och-teman/ekonomiskt-bistand/jamstallldhet-inom-ekonomiskt-bistand/sarskilt-utsatta-grupper/>
11. Se 3 kap. 5 § SoL och prop. 1979/80:1 Del A s. 207 ff.

Kontakt:

Anna Maria Karlsson

Telefon: 075-247 30 00

E-post: Anna-Maria.Karlsson@socialstyrelsen.se

Hans Schwarz (frågor om statistik)

Telefon: 075-247 30 00

E-post: Hans.Schwarz@socialstyrelsen.se

Samira Aqil (sakkunnig)

Telefon: 075-247 30 00

E-post: Samira.Aqil@socialstyrelsen.se

Anna-Karin Sandén (sakkunnig)

Telefon: 075-247 30 00

E-post: Anna-Karin.Sanden@socialstyrelsen.se